č. j. Nad 16/2004 - 24

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Antonína Koukala v právní věci **žalobce V. P.,** zastoupeného Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem se sídlem v Plzni, Františkánská 7, proti **žalovanému Ministerstvu vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 8. 2003, č.j. OAM-3335/VL-11-12-2003, podle § 9 odst. 2 s. ř. s.,

t a k t o :

Věc s e n e p ř i k a z u j e Krajskému soudu v Plzni.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým mu nebyl udělen azyl podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Současně žalovaný rozhodl tak, že se na žalobce nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Krajský soud v Ostravě, který věc projednává pod sp. zn. 24 Az 1886/2003, předložil Nejvyššímu správnímu soudu věc s návrhem na přikázání věci podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Krajskému soudu v Plzni, a to k návrhu žalobce, který ve svém podání ze dne 19. 12. 2003 požádal o postoupení věci Krajskému soudu v Plzni z důvodu rychlosti a hospodárnosti řízení, a to s ohledem na skutečnost, že má v současné době povolen pobyt v režimu dlouhodobých vycházek na adrese K. 46, P., tedy v obvodu Krajského soudu v Plzni.

Krajský soud v Ostravě poskytl žalovanému možnost vyjádřit se k tomu, kterému soudu má být věc přikázána a k důvodu přikázání (§ 9 odst. 3 s. ř. s.).

Žalovaný se ve svém podání ze dne 14. 1. 2004 vyjádřil tak, že s postoupením věci nesouhlasí, protože žalobce pobývá v Plzni na základě povolení, které mu bylo uděleno podle ust. § 82 zákona o azylu, kdy délka tohoto pobytu mimo pobytové středisko činí nejdéle 30 dnů, pobyt však může být opakovaně prodloužen, přičemž s ohledem na dočasnost uvedeného pobytu je žalobce povinen dostavovat se k prodlužování platnosti průkazu a s tím spojeným prodlužováním víza za účelem řízení do Pobytového střediska Kašava. Dále žalovaný uvedl, že v případě, že žalobce změní místo svého pobytu podle § 77 odst. 2 zákona o azylu, což by ve svém důsledku znamenalo i změnu povinného pobytového zařízení a pracoviště cizinecké policie, neměl by žalovaný žádné námitky vůči změně soudu.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v dané věci nejsou splněny podmínky pro navržené přikázání věci.

K řízení o žalobě ve věci přezkumu rozhodnutí o azylu soudem je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je žadatel o udělení azylu v den podání žaloby hlášen k pobytu (§ 32 odst. 4 zákona o azylu).

Podle ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s. může Nejvyšší správní soud věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

Důvody vhodnosti mohou být různé v závislosti na předmětu řízení, postavení účastníků a jiných okolnostech. Zpravidla se vhodnou delegací předchází nutnosti dožádání. Z toho také vyplývá, že typickými důvody vhodnosti budou takové, které delegujícímu soudu umožní přijmout závěr, že jiným než místně příslušným soudem bude věc projednána hospodárněji a rychleji. Přihlédnout lze i k mimořádným poměrům účastníků řízení.

V daném případě byl žalobce v den podání žaloby (8. 8. 2003) hlášen k pobytu v Přijímacím středisku Vyšní Lhoty, tzn. v obvodu Krajského soudu v Ostravě, který je tedy nutno považovat za místně příslušný soud v tomto řízení. Jak vyplývá z vyjádření žalovaného, je žalobce v současnosti hlášen k pobytu v Pobytovém středisku Kašava a na žalobcem uváděné adrese K. 46, P. se zdržuje pouze dočasně, a to na základě institutu opuštění pobytového střediska (§ 82 zákona o azylu), dle kterého může žadatel o udělení azylu hlášený k pobytu v pobytovém středisku toto středisko opouštět na dobu nejdéle 30 dnů, přičemž opuštění tohoto střediska na dobu delší než 24 hodin je povinen písemně oznámit ministerstvu. Ostatně i sám žalobce ve svém návrhu uvádí, že na adrese K.46, P. má v současné době povolen pobyt v režimu dlouhodobých vycházek.

Pouze skutečnost, že se žalobce dočasně zdržuje v místě, které se nachází v obvodu Krajského soudu v Plzni, není právě s ohledem na dočasnost opuštění pobytového střediska důvodem pro přikázání věci Krajskému soudu v Plzni, jak žalobce navrhoval, protože takový procesní postup by nepřispěl ani k rychlosti ani k hospodárnosti řízení, a není zároveň ani jiným důležitým důvodem, pro který by bylo přikázání věci vhodné.

Protože Nejvyšší správní soud neshledal, že jsou splněny podmínky pro navržené přikázání věci z důvodu vhodnosti, rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. února 2004

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu